

Pouka tri

Opravdanost vjerom

***Ključni redak: „Ta što
veli Pismo? Povjerova
Abraham Bogu i uračuna
mu se u pravednost.“
Rimljanima 4: 3***

***Izabrani tekstovi:
Rimljanima 4: 1-12***

U današnjoj lekciji Paul spominje Abrahama kako bi prikazao da zbog njegove naslijeđene grešne naravi, čak i ni on nije bio u stanju procijeniti Božji uzor apsolutne pravednosti. (Rimljanima 3: 10) Ipak,

zbog svoje poslušnosti kroz vjeru u upute Nebeskog Oca, Abraham je dobio pristup i prijateljstvo sa svojim uzvišenim Stvoriteljem.—Rimljanima 4: 1, 2

Naš Ključni stih kaže da je zbog Abrahamove vjere u Boga on smatran pravednim. Abraham je slijedio božanske upute i nazivan je "Božjim prijateljem." (Jakov 2: 23) Početni zapis o ovom odnosu započeo je kad ga je

Nebeski otac zamolio da napusti vlastiti narod i otputuje u daleku zemlju. (1.Mojsijeva 12: 1-3) Pavao bilježi da je Abraham, kad je primio ovaj poziv, poslušao i zaputio se "ne znajući kamo ide". (Hebrejima 11: 8) Uz ovaj je poziv povezano predivno obećanje da će kroz njegovo potomstvo biti blagoslovljene sve zemaljske obitelji.

"U nadi protiv svake nade povjerova Abraham da postane ocem narodâ mnogih po onom što je rečeno: Toliko će biti tvoje potomstvo. Nepokolebljivom vjerom promotri on tijelo svoje već obamrlo – bilo mu je blizu sto godina – i obamrlost krila Sarina. Ali pred Božjim obećanjem nije nevjeran dvoumio, nego se vjerom ojačao dajući slavu Bogu, posve uvjeren da on može učiniti što je obećao. Zato mu se i uračuna u pravednost. Ali nije samo za nj napisano: Uračuna mu se."— Rimljanima 4:18-23

Abraham je imao drugu djecu od Hagare, a kasnije i od Ketur, ali njegova je poslušnost bila teško testirana kad mu je Bog naložio da svog obećanog sina postavi na oltar i prinese ga kao žrtvu. Kad je Abraham htio izvršiti ovu zapovijed, njegova je ruka ostala nepomična. Iz grmlja se pojavio ovan kojeg je ponudio umjesto svog voljenog Izaka, koji se izrodio iz maternice njegove žene Sare kao potomstvo obećano od Boga.— 1.Mojsijeva 22: 1-13

Prethodna pripovijest ilustrira činjenicu da bi naš voljeni nebeski Otac ponudio svog jedinorođenog Sina, Isusa. Božja žrtva njegova voljenog Sina bila je otkupnina za Adama i cijelo njegovo potomstvo koje je bilo proketo grijehom i smrću.—Marko 10: 45

Abraham je živio i umro stoljećima prije nego što je naš Gospodin napustio nebeske dvorove i došao na zemlju, pružajući tako sredstva za ljudsko spasenje.

Pripremajući se prinijeti svog sina Izaka kao žrtvu, zaključio je da bi ga Bog mogao uskrsnuti iz mrtvih, kako bi ispunio obećanje da će kroz njegovo potomstvo biti blagoslovljene sve zemaljske obitelji. "Vjerom Abraham, kušan, prikaza Izaka. Jedinca prikazivaše on koji je primio obećanje, kome bi rečeno: Po Izaku će ti se nazivati potomstvo!"—Hebrejima 11: 17, 18